

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (בראשית א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. בְּסוּד זֶה
 נַעֲשֶׂה וּנְבַנֶּה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהוּא
 בְּדִיוקָן שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן
 וּבְדִיוקָן הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. זֶהוּ
 שְׁכֵתוֹב וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. לִי
 תְרוּמָה - שְׁתֵּי דְרָגוֹת שֶׁהֵן אַחַת,
 שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת כְּאַחַד.

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי
 הָיוּ יוֹשְׁבֵי יוֹם אֶחָד תַּחַת
 הָאֵילָנוֹת בְּבִקְעָה לִיד יָם גִּינוֹסֶר.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּמָּה נָאָה צֶל
 זֶה שֶׁמְכַסֶּה עֲלֵינוּ מִתּוֹךְ הָאֵילָנוֹת,
 וְאֲנִי צְרִיכִים לַעֲטֹר מְקוֹם זֶה
 בְּדַבְּרֵי תוֹרָה.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר א)
 אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
 מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן. פְּסוּקַת זֶה הָרִי
 בְּאַרְנוֹהוּ וּנְתַבָּא, אָבֵל אֶפְרַיִן -
 זֶה הֵיכַל שְׁלֹמֹה, שֶׁהוּא כְּמוֹ
 הַהֵיכַל הָעֲלִיּוֹן, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא קָרָא לוֹ בֶּן עֶדֶן, שֶׁהוּא נֹטֵעַ
 אוֹתוֹ לְהַנְאֹתוֹ, וְכִסּוּפוֹ הוּא
 לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בּוֹ תוֹךְ אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 הַצְּדִיקִים, שֶׁשָּׂם בָּלָם עוֹמְדִים
 וְרִשׁוּמִים בְּתוֹכָם. אוֹתָן נִשְׁמוֹת
 שְׂאִין לָהֶן גּוֹף בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֵּלָן
 עוֹלוֹת וּמִתְעַטְרוֹת שָׁם, וְיֵשׁ לָהֶן
 מְקוֹמוֹת לְרֵאוֹת, לְהִתְעַנֵּג תוֹךְ עֲנַג
 עֲלִיּוֹן שְׁנִקְרָא נֵעַם ה', וְשָׁם
 מִתְמַלְאִים מְכַל הַכְּסוּפִים שֶׁל
 נְהָרוֹת אֶפְרַסְמוֹן וְך'.

אֶפְרַסְמוֹן - זֶהוּ הֵיכַל הָעֲלִיּוֹן
 טְמִיר גָּנוּז. אֶפְרַיִן - זֶהוּ הֵיכַל
 שְׁלֹמֹה, שְׂאִין בּוֹ סְמָךְ עַד
 שְׁנַסְמָךְ (שְׁנַמְשָׁךְ) מִתּוֹךְ הֵיכַל
 הָעֲלִיּוֹן. וְלִכֵּן אוֹת סְמָךְ נִסְתַּרְתַּת
 בְּכָל צְדִיקָה, כְּמוֹ זֶה אוֹת ס (מ"ם)
 סְתוּמָה.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא בְּשַׁעֲה
 שְׁנַסְתָּר וּנְגַנְזוּ בְּתוֹכּוֹ תוֹךְ (נְקִדָּה) אוֹר
 עֲלִיּוֹן לְמַעְלָה, אִזּוּ הִיא עוֹמְדַת
 בְּדִיוקָן (הַיּוֹד) שֶׁל אוֹת סְמָךְ נִסְתַּר

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ.
 בְּרָא דָּא אֶתְעַבִּיד מִשְׁכְּנָא וְאֶתְבְּנִי, דְּאִיהוּ
 בְּדִיוקָנָא דְעֵלְמָא דְעֵלְיָלָא, וּבְדִיוקָנָא דְעֵלְמָא
 תַּתְּאָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. לִי
 תְרוּמָה. תְּרִין דְרָגִין, דְּאִינוּן חַד, דְּמִתְחַבְּרִין
 כְּחַדָּא.

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגו'. (שמות כה) רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הָיוּ יוֹשְׁבֵי
 יוֹמָא חַד, תַּחַת אֵילָנִי, בְּבִקְעָתָא גְבִי יַמָּא
 דְּגִינוֹסֶר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּמָּה יָאָה צֶלָא דָּא,
 דְּחִפְיָא עַלְן מַגּוּ אֵילָנִי, וְאֲנִן צְרִיכִין לְאֶעֱטָרָא
 הַאי אֶתְר בְּמַלִּי דְּאוּרִייתָא.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שיר השירים ג) אֶפְרַיִן
 עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן.
 הַאי קָרָא הָא אוֹקִימָנָא לִיה וְאֶתְמַר, אָבֵל
 אֶפְרַיִן, דָּא הֵיכְלָא דְלִתְתָּא, דְּאִיהוּ כְּגוֹוֹנָא
 דְּהֵיכְלָא עֲלָאָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא קָרָא לִיה
 גְּנַתָּא דְעֶדֶן, דְּאִיהוּ נֹטֵעַ לִיה לְהַנְאֹתִיהּ,
 וְכִסּוּפָא דִילִיה לְאַשְׁתַּעֲשֵׂעָא בֵּיה גּוּ אִינוּן
 נִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקָיָא, דְּתַמָּן כְּלָהוּ קִיִּמִּין
 וְרִשְׁמִין בְּגוּיָה. אִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּלִית לוֹן גּוּפָא
 בְּהַאי עֲלְמָא, כְּלָהוּ סְלָקִין וּמִתְעַטְרִין תַּמָּן,
 וְאִית לוֹן דּוּכְתִין לְמַחְמִי, לְאַתְעַנְגָּא גּוּ עֲנוּגָא
 עֲלָאָה דְאַקְרִי נֵעַם יי'. וְתַמָּן אֶתְמַלְיִין מְכַל
 כְּסוּפִין דְּנְהָרִי דְּאֶפְרַסְמוֹנָא דְכִיָּא.

אֶפְרַסְמוֹן: דָּא הֵיכְלָא עֲלָאָה טְמִירָא גְּנִיזָא.
 אֶפְרַיִן: דָּא הֵיכְלָא דְלִתְתָּא, דְּלִית
 בֵּיה סְמָךְ, עַד דְּאַסְתְּמִיךְ (נ"א דְאַתְמִשְׁךְ) מַגּוּ הֵיכְלָא
 עֲלָאָה. וּבְגִין כַּךְ אֶת סְמָךְ אִיהוּ סְתִים בְּכָל
 סְטְרוֹי, כְּגוֹוֹנָא דָּא אֶת ס' (ס"א מ"ם) סְתִימָא.

מַה בֵּין הַאי לְהַאי. אֵלָּא בְּשַׁעֲתָא דְסְתִים
 וְאַתְגְּנִיז בְּגוּיָה, גּוּ (נ"א נְקִדָּה) נְהוּרָא עֲלָאָה
 לְעֵילָא, כְּדִין אִיהִי קִיִּמָּא, בְּדִיוקָנָא (נ"א דָּא)

בתוכו, ונגזו בו לעלות למעלה. ובשעה שחזרת ויושבת רביצה על הפנים למטה להניק אותם, אז היא עומדת בדיוקן של אותם רביצה נסתרת לתוך ארבעת צדדי העולם.

ועל כן זהו אפרסמון, וזהו אפריון. ובמקום שתי אותיות ס"מ עומדת י' בסוד הברית (סוד הברית שנגזו בתוכו), שהוא עתיד לקחת הכל, סוד של אותן מאה ברכות, ששים וארבעים. ששים כנגד ששה צדדים שיוצאים מהאות ס', וארבעים כנגד ארבעת צדדי העולם, והכל משלימים למאה. ואות יו"ד משלימה לסוד של מאה, כמו שלמעלה. ולכן זה אפרסמון, וזה אפריון.

אותם הנהרות יוצאים מהאפרסמון הזה, ונשמות עליונות, שאין להן גוף בעולם הזה, יונקות מאותו האור שיוצא מאותם נהרות אפרסמון זה, ומתענגות בענוג העליון הזה. ונשמות (שעולות ויורדות) שיש להן גוף בעולם הזה, עלולות ויונקות מאותו האור של האפריון הזה ויורדות, ואלו נותנות ונוטלות. נותנות ריח מאותם מעשים כשרים שמשתדלים בהם באותו העולם, ונוטלות מאותו הריח שנשאָר בגן, כמו שנאמר (בראשית כז) כריח שדה אשר ברכו ה'. הריח שנשאָר בו באותו השדה. וכלם עומדים באותו הגן. אלו מתענגים למעלה, ואלו מתענגים למטה.

עשה לו המלך שלמה - עשה לו, לעצמו. ואם תאמר, הרי נשמות הצדיקים משתעשעות בו, ואתה אומר עשה לו? כן זה ודאי, משום שהאפריון הזה וכל אותן נשמות הצדיקים, בכלם עומד הקדוש ברוך הוא להשתעשע בהן. המלך שלמה - המלך שהשלוש

דאת סמך סתים בגייה, ואתגניז ביה, לסלקא לעילא. ובשעתא דהדרא ויתבא רביעא על בנין לתתא לינקא לון, כדין איהי קיימא בדיוקנא דאת ס' רביעא סתימא לגו ארבע סטרין דעלמא.

ועל דא, דא איהו (דף קכ"ז ע"ב) אפרסמון, ודא הוא אפריון. ובאתר תרין אתוון ס"מ, קיימא י', ברזא דברית, (ס"א רזא דברית דאתגניז בגייה) דאיהו זמין לנטלא כלא, רזא דאינון מאה ברפאן, שתין וארבעין. שתין, לקבל שית סטרין, דנפקי מאת ס'. ארבעין, לקבל ד' סטרי עלמא, וכלא אשלימו למאה. ואת יו"ד, איהו אשלים לרזא דמאה, כגוונא דלעילא. ועל דא, דא אפרסמון, ודא אפריון. אינון נהרי נפקין מאפרסמון דא, ונשמתינ עלאיין, דלית לון גופא בהאי עלמא, ינקין מההוא נהירו דנפיק מאינון נהרי אפרסמונא דכיא, ומתענגי בענוגא דא עלאה, ונשמתינ (ד"א ל"ג דפלגון ונחתינ) דאית לון גופא בהאי עלמא, סלקין וינקין מההוא נהירו דאפריון דא, ונחתינ. ואלין יחבי ונטלי. יחבי ריחא, מאינון עובדין דכשראן, דמשתדלי בהו בהאי עלמא. ונטלי מההוא ריחא דאשתאר ביה בגנתא, כמה דאת אמר (בראשית כז) כריח שדה אשר ברכו יי', ריחא דאשתאר ביה בההוא חקלא. וכלהו קיימי בההיא גנתא, אלין מתענגי לעילא, ואלין מתענגי לתתא.

עשה לו המלך שלמה, עשה לו, לגרמיה. ואי תימא, הא נשמתינ דצדיקיא משתעשעין ביה, ואת אמרת עשה לו. הכי הוא ודאי. בגין דהאי אפריון וכל אינון נשמתינ דצדיקיא, כלהו קיימי לאשתעשעא בהו קדשא בריך נשמות הצדיקים, בכלם עומד הקדוש ברוך הוא להשתעשע בהן.